ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Ύπὲρ Μαντιθέου §§4-6

Ήμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε, καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων <ἐπεδημοῦμεν> οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. Καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον. Ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὕηθές ἐστιν' ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. Ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος' ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἴνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' αὐτῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Α1. Γιατί ο Μαντίθεος αναφέρεται με έμφαση στην απουσία του από την Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα της κυριαρχίας των Τριάκοντα;

Μονάδες 10

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ξενοφῶντος *Ἑλληνικὰ* Βιβλ. 2, κεφ. 4 §§13-14

Πριν από τη μάχη που οδήγησε στην ήττα των Τριάκοντα και των συμμάχων τους και στη σταδιακή αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Αθήνα, ο Ξενοφώντας παραθέτει τον λόγο του Θρασύβουλου, του αρχηγού των δημοκρατικών.

«Θυμηθήτε, πολίτες —κι όσοι δεν το ξέρετε, μάθετέ το— ότι στο δεξιό εκείνων που πλησιάζουν βρίσκονται αυτοί που εδώ και τέσσερεις μέρες νικήσατε και πήρατε στο κυνήγι. Στο άκρο αριστερό τους πάλι είναι οι ίδιοι οι Τριάντα —αυτοί που δίχως σε τίποτα νάχουμε φταίξει μας εξόριζαν από την πόλη, μας έδιωχναν από τα σπίτια μας κ' έκαναν προγραφές των αγαπημένων μας. Να όμως που τώρα τους έλαχε κάτι που αυτοί ποτέ δεν περίμεναν, ενώ εμείς πάντα το ευχόμασταν— τους αντικρύζουμε με τα όπλα στα χέρια! Κάποτε μας έπιαναν την ώρα που τρώγαμε, την ώρα που κοιμόμασταν, την ώρα που ήμασταν στην Αγορά· άλλοι εξοριστήκαμε όχι μόνο αναίτια, αλλά δίχως να βρισκόμαστε καν στην πόλη. Γι' αυτό κ' οι θεοί παίρνουν τώρα φανερά το μέρος μας: μέσα στην καλοκαιρία προκαλούνε θύελλα την ώρα

που μας συμφέρει· όταν κάνουμε επιχείρηση, λίγοι εμείς εναντίον πολλών εχθρών, θριαμβεύουμε χάρη στην εύνοιά τους·»

Μτφρ. Ρ. Ρούφος

Β4. Να αντιστοιχίσετε καθεμία αρχαιοελληνική λέξη της στήλης Α με την **ετυμολογικά** συγγενή νεοελληνική λέξη της στήλης Β. Δύο λέξεις στη στήλη Β περισσεύουν.

Α	В
1. πατὴρ	α. καθημερινός
2. ἐξέπεμψε	β. ένεση
3. μεθισταμένης	γ. παραπομπή
4. ἡμέραις	δ. μεθυστικός
5. <i>ἔνεισιν</i>	ε. κατάστημα
	ζ. επουσιώδης
	η. φιλοπατρία

Μονάδες 10

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Πλάτων, Άπολογία Σωκράτους 32c-e

(έκδ. του Burnet, J Οξφόρδη: Clarendon Press, 1900, ανατ. 1967)

Στην απολογία του, ο Σωκράτης, έχοντας επίγνωση του πολιτικού χαρακτήρα των κατηγοριών, εξηγεί πως δεν ασχολήθηκε με την πολιτική, διαχωρίζει τη θέση του από τις θέσεις και τις πολιτικές ενέργειες νεαρών του ακροατηρίου του, όπως του Κριτία και του Αλκιβιάδη, ενώ παράλληλα αποδεικνύει ότι ποτέ δε συμφώνησε σε οτιδήποτε που να μην είναι δίκαιο, ούτε με κανένα άλλον ούτε με αυτούς που οι συκοφάντες ονομάζουν μαθητές του.

Ἐπειδὴ δὲ ὀλιγαρχία ἐγένετο, οἱ τριάκοντα αὖ μεταπεμψάμενοἱ με πέμπτον αὐτὸν εἰς τὴν θόλον προσέταξαν ἀγαγεῖν ἐκ Σαλαμῖνος Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον ἵνα ἀποθάνοι, οἶα δὴ καὶ ἄλλοις ἐκεῖνοι πολλοῖς πολλὰ προσέταττον, βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν. Τότε μέντοι ἐγὼ οὐ λόγω ἀλλ' ἔργῳ αὖ ἐνεδειξάμην ὅτι ἐμοὶ θανάτου μὲν μέλει, εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, οὐδ' ὀτιοῦν, τοῦ δὲ μηδὲν ἄδικον μηδ' ἀνόσιον ἐργάζεσθαι, τούτου δὲ τὸ πᾶν μέλει. Ἐμὲ γὰρ ἐκείνη ἡ ἀρχὴ οὐκ ἐξέπληξεν, οὕτως ἰσχυρὰ οὖσα, ὥστε ἄδικόν τι ἐργάσασθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς θόλου ἐξήλθομεν, οἱ μὲν τέτταρες ῷχοντο εἰς Σαλαμῖνα καὶ ἤγαγον Λέοντα, ἐγὼ

δὲ ψχόμην ἀπιὰ	ὑν οἴκαδε. Καὶ ἴσως ἂν διὰ ταῦτα ἀπέθανοι	ν, εί μὴ ἡ ἀρχὴ διὰ ταχέων κατελύθη.
Καὶ τούτων ὑμῖ	ν ἔσονται πολλοὶ μάρτυρες.	
άναπλῆσαι αίτι	ιῶν: να εμπλέξουν στα εγκλήματά τους.	
εί μὴ ἀγροικότι	ερον ἦν εἰπεῖν, οὐδ᾽ ὁτιοῦν: για να το πω	ωμά, ούτε τόσο δα.
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	Ī	
Γ1. Να μεταφρά	άσετε στη Νέα Ελληνική το απόσπασμα: «Τ	Γότε μέντοι έγὼ οὐ λόγῳ οἴκαδε».
		Μονάδες 20
Г4.		
α. Να προσδιο κειμένου:	ρίσετε την κύρια συντακτική λειτουργία	των υπογραμμισμένων λέξεων του
άγαγεῖν:	είναι	στο
τὸν Σαλαμίνιον	<i>τ</i> : είναι	στο
λόγῳ:	είναι	στο
τούτου:	είναι	στο
έκ τῆς θόλου:	είναι	στο
είς Σαλαμῖνα:	είναι	στο
		(μονάδες 6)
β. «ὅτι ἐμοὶ ϑα	α νάτου μὲν μέλει οὐδ' ὀτιοῦν »: Να ανα	αγνωρίσετε το είδος της παραπάνω
πρότασης (μονάδες 2) και να προσδιορίσετε τη συντακτική λειτουργία της (μονάδες 2).		
		Μονάδες 10